

УДК: 339.9:316.324.8:330.835



М. А. Живко,

здобувач кафедри міжнародної економіки,
Тернопільський національний економічний університет,
вул. Львівська, 11, м. Тернопіль, 46009, Україна
m.zhyvko@gmail.com

ПРІОРИТЕТИ НОВОЇ ЕКОНОМІКИ ЯК БАЗИС ПОСТІНДУСТРІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ЦИВІЛІЗАЦІЇ

Анотація. У статті розглянуто процес виникнення і розвитку постіндустріального суспільства і нової економіки та висвітлено вплив інформаційно-комунікаційних технологій на розвиток економік країн європейської цивілізації, а також проведено порівняльний аналіз її позицій у світовому вимірі та здійснено інтегральну оцінку розвитку нової економіки у країнах-членах ЄС та виділено основні детермінанти щодо її розвитку.

Ключові слова: нова економіка, постіндустріальне суспільство, європейська цивілізація, інформаційно-комунікаційні технології, економіка знань.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими та практичними завданнями. У сучасних умовах актуальним є питання забезпечення глобальної безпеки та вирішення проблем сталого розвитку, що потребує врахування особливостей такого феномену, як «нова економіка». Вона розвивається під впливом інформаційної революції та є результатом двох паралельно поглиблюваних протягом всієї історії людства процесів: зростаючої ролі і збільшення обсягів інформації, необхідної для забезпечення життєдіяльності людського суспільства, та розвитку й вдосконалення технологій нагромадження і поширення інформації. Зазначені процеси набувають все більшого значення і для України в умовах активізації процесів інтеграції до європейської цивілізації.

Світовий досвід засвідчує, що кожна країна обирає свій шлях руху до нової економіки через розвиток інформаційно-комунікаційної сфери, має внутрішні чинники, що сформувалися під впливом певних політичних, соціально-економічних та культурних чинників, так і зовнішні. В останнє десятиліття ХХ ст. інформаційно-комуні-

каційні технології стали одними із найважливіших детермінант глобального економічного розвитку суспільства. Вони змінили діяльність державних структур та інститутів громадянського суспільства, економічну та соціальну сферу, зокрема й науку та освіту, культуру, вплинули на спосіб життя людей. Розвинені країни сповна усвідомили колосальні переваги, які можна отримати завдяки розвитку і поширенню інформаційно-комунікаційних технологій, тому рух до нової економіки – це шлях майбутнього розвитку людської цивілізації. Саме це задекларовано «Окінавською хартією глобального інформаційного суспільства» [1], яка була підписана керівниками Великої вісімки. У більшості країн (США, Німеччині, Франції, Великобританії, Австрії, Чехії, Фінляндії, Японії, Індії, Китаї, країнах Південно-Східної Азії та інших) реалізуються також державні програми формування нової економіки, кожна з країн розробляє власну концепцію інтеграції в глобальне інформаційне суспільство, виходячи зі своїх конкретних умов (розвиненості телекомунікаційної інфраструктури, інформаційної індустрії, законодавчої бази та ін.).

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано вирішення цієї проблеми. Починаючи з 60-х років ХХ ст. у світовій економіці поступово проявилися нові тенденції розвитку та механізми, які спричинили фундаментальні зміни, а у науковій літературі сформувалося підґрунтя для розгляду світогосподарської системи як початкового етапу нової світової економіки, який супроводжується переходом суспільства до нової стадії цивілізаційного розвитку. Це знайшло своє відображення у формуванні термінологічного апарату та вироблення нових підходів до досліджень світових економістів, наприклад, Ф. Махлупа [2], який дослідив, що виробництво і поширення інформації стали провідною галуззю національних господарств розвинених країн, які визначили перспективи розвитку економіки. Д. Белл [3] аналізував соціально-економічні зрушення розвинених країн, що дало більш розгорнуту характеристику постіндустріальному суспільству як суспільству послуг. П. Новак [4] виявив нові, радикальні зміни традиційних галузей виробництва і професій, зростання ролі жінок у суспільстві і в провідних сферах діяльності, пов'язаних зі збором і переробкою інформації, модифікацію фундаментальних теоретичних знань і посилення їх значення в інноваційному процесі. Аналіз особливої ролі систем комунікацій в постіндустріальному суспільстві дозволив зробити висновок про те, що сучасні ринки – це комунікаційні мережі, які забезпечують бурхливе зростання активних ринкових суб'єктів (за рахунок малого бізнесу), а також швидкості і частоти ділових контактів. Засади прогресивного розвитку, в основі якого лежить інформація, розкрито в працях Р. Катца [5], М. Пората [6], Й. Масуди [7] та ін. Феномен нової економіки вивчають М. Кастельс [8], К. Келлі [9], Д. Тансотт [10], П. Пільцер [11], В. Артур [12], В. Білоцерківець [13], В. Геєць та В. Семиноженко [14]. Як вітчизняні, так і зарубіжні дослідники зазвичай за основу економічного

розвитку сучасного суспільства беруть такі складові, як нові технології, інформація, знання та інновації.

Метою статті є аналіз еволюції ключових пріоритетів розвитку нової економіки в контексті формування постіндустріального суспільства та окреслення основних прикладних векторів розвитку її складових у структурі європейської цивілізації.

Виклад основних результатів та їх обґрунтування. Початок нового тисячоліття характеризується якісною трансформацією інституціональних основ світового ринку. Національні економіки активно інтегрують в єдиний планетарний механізм з універсальною системою макроекономічного регулювання. Лідируюче місце в світовій економіці початку XXI ст. належатиме постіндустріальній господарській системі, адже людство наближається до повноправного переходу в нову, інноваційну фазу свого розвитку, особливістю якої є суспільство знань – нова економіка. Її особливістю і фундаментальною основою є підвищена увага до знань як безпосередньої продуктивної сили і головного виробничого ресурсу, які потребують ефективного використання. В соціальному аспекті наукомісткі технології сприятимуть зміцненню демократичних процедур прийняття рішень, підвищенню результативності управління і безперервному навчанню членів суспільства протягом усього їхнього свідомого життя.

Під інформаційним суспільством розуміють суспільство, засноване на виробництві, розповсюдженні й споживанні знань та інформації, головною відмінністю якого є створення високорозвинутої бази засобів передачі та аналізу великого обсягу інформації, інформаційних систем, їхня доступність все ширшому колу користувачів. Постіндустріальне суспільство – суспільство, в економіці якого переважає інноваційний сектор економіки з високопродуктивною промисловістю, індустрією знань і конкуренцією у всіх видах економічної та іншої діяльності. Тому наукові розробки стають головною рушійною силою економіки, так званою базою індустрії знань. Найбільш цінними якостями стають рівень освіти, професіоналізм, здатність до навчання і творчий підхід працівника.

Відповідно до досліджень Організації Об'єднаних Націй, нова економіка характеризується безпрецедентним зростанням впливу науки і нових технологій на соціально-економічний розвиток усіх країн (табл. 1). Найпомітніше місце в цих процесах посіли технології інформаційної революції, але не менш важливими є нанотехнології, біотехнології, технології фінансового посередництва, військового призначення, хмарні технології (cloud computing) тощо.

Таблиця 1

Підходи до визначення поняття «нова економіка»

Джерело	Суть
ООН	сукупність інтенсивного технологічного прогресу в області інформаційних технологій, масових комунікацій, інтернаціоналізації економічних систем, а також модернізації у фінансовому секторі [15];
ОЕСР	«ключова рушійна сила більш продуктивного економічного зростання», в якості проявів продуктивність праці, що відображає ефективність продуктивного використання праці і капіталу, посилення впливу технологічного прогресу, матеріалізованого в інвестиційних товарах (включаючи ІКТ), і знань, втілених в кваліфікованій робочій силі, зміна взаємозв'язку між наукою, технологіями та економічним зростанням [16];
Е. Демінг	новий стиль управління, що базується на чотирьох постулатах: визнання важливості системи, знання про природну мінливість всіх процесів, теорії пізнання та психології [17];
Й. Шумпетер	концепція «нової конкуренції», або конкуренції нововведень і якості, механізм якої істотно відрізняється від традиційного механізму цінової конкуренції. Він називав нововведення «творчою руйнацією», постійним витісненням старих методів виробництва новими методами, старих видів продукції новими видами [18];
В. Геєць	багатовимірна категорія, пов'язана з розвитком інформаційно-комунікаційних технологій, що охопили більшість сфер людської діяльності і завдяки яким відбувається включення людей у процес формування та використання нових знань як ресурсу розвитку на відміну від домінуючих раніше ресурсів землі, капіталу та корисних копалин, з широким використанням можливостей наукового, культурного та духовного взаємозбагачення [19];
Л. Гохберг	мережева економіка, в якій взаємозв'язок виконує системоутворюючу роль, це прямо впливає на розвиток інноваційної діяльності, ефективність якої визначається сукупністю прямих і зворотних зв'язків між різними стадіями інноваційного циклу, виробниками і споживачами знань [20];
Є. Савельєв, С. Юрій	установлення єдиних міжнародно визнаних норм, правил і законів, перш за все для попередження та усунення причин виникнення світових економічних криз, що властиві ХХІ ст. Таке розуміння зобов'язує, з одного боку, розробити і прийняти законодавчо-нормативні акти в системі міжнародного права, а з іншого — створити механізми їх дотримання [21].

Джерело: складено автором.

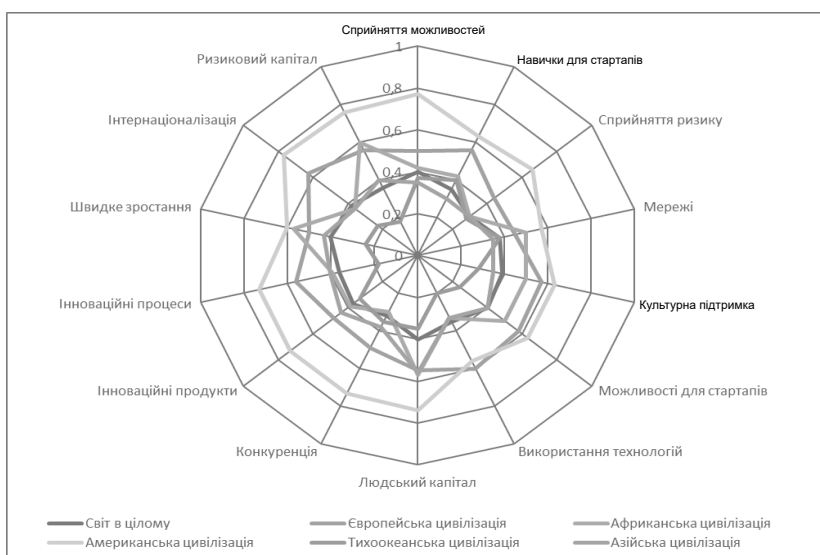
Узагальнюючи зазначені підходи, нову економіку можна визначити як економічну інфраструктуру, в якій зростає роль нематеріальних активів над матеріальними, тому головним інтенсивним фактором розвитку постіндустріального суспільства є людський ка-

пітал – професіонали, високоосвічені люди, наука і знання у всіх видах економічної інноваційної діяльності. Розвиток і практичне застосування сучасних інформаційних технологій і засобів зв'язку формують умови для загальноцивілізаційної ідентичності людей (схожість манер поведінки, бачення світу, цінностей).

Якщо в індустріальній епісі економічний успіх виробництва ґрунтувався на матеріально-енергетичних та фінансових ресурсах, то у постіндустріальному суспільстві виникає нове розуміння багатства, пов'язане з його поступовим відторгненням від традиційних критеріїв – грошей і власності.

Завдяки цьому у світі відбувається поступовий еволюційний перехід до нового економічного укладу, зумовленого технологічними, фінансовими та екологічними змінами, переходом на новітні наукоємні, високопродуктивні та гнучкі види виробництва, що затверджують домінування нової економіки, а наука перетворюється на безпосередню виробничу силу суспільства. Водночас зростає конкуренція на національних і глобальних ринках, посилюються вимоги до якості продукції та послуг, які активізують процеси злиття й поглинання компаній, лавиноподібне виникнення нових фірм і цілих галузей у різних економічних сферах.

Характеризуючи структуру нової економіки у світовому вимірі варто звернути увагу на дослідження, запропоноване Zoltón J. Bes, Lószly Szerb, Erkkó Autio, які розробили індексну методичку оцінки сильних та слабких позицій країн, континентів та цивілізацій у глобальному вимірі за 14 показниками, які допомагають їх ідентифікувати. Порівняно із світовими Європейська цивілізація демонструє кращі позиції. Незважаючи на несхожість розвитку країн європейської цивілізації продуктивність для цього регіону стабільно вища середньосвітового показника (рис. 1).



Джерело: розраховано автором.

Рис. 1. Порівняння позицій Європейської цивілізації 2017 р.

У 2017 році Азіатська цивілізація в середньому демонструвала найкращі результати, розвивається в сфері інновацій продуктів і посідає значні позиції за показниками людського капіталу.

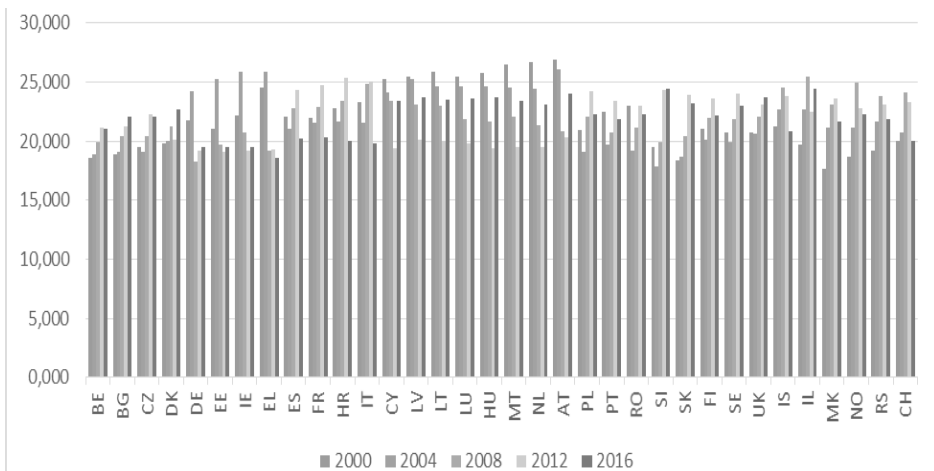
У Європейській цивілізації стабільно висока оцінка в сфері інтернаціоналізації технологій, середній бал щодо навичок для стартапів зріс на 3,4%. Наприклад, Швейцарія покращила показники на 80%. Разом з тим, для подальшого зростання варто приділити увагу географічному і соціальному нетворкінгу (мережовості), який об'єднуватиме підприємців.

Африканська цивілізація демонструє міцність в інноваціях і ризиковому капіталі, що позначилось на зростанні на 2,9%. Економічний розвиток оцінюється в 65%, проте необхідно прибрати існуючі бар'єри, які не дозволяють новим фірмам заходити на цей ринок.

Американська цивілізація демонструє зростання на 2,5%. Проте необхідно підтримувати готовність та здатність нових компаній рости і масштабуватись. Тихоокеанська цивілізація має сильні позиції в сфері стартап-навичок та інновацій (показник Чилі дорівнював 59%), однак у регіоні варто збільшити використання нових технологій та підвищити професійний розвиток людського ресурсу.

Завдяки заходам Стратегії-2020 для Європейського союзу необхідно передбачити перехід до розумного, сталого та всеохоплюючого зростання. Цільовими показниками цієї стратегії є збільшення інвестування в дослідження і розробки (до 3% ВВП), створення сприятливих умов і стимулів для залучення приватного сектора в фінансування дослідницької діяльності, а також збільшення частки населення віком 30-34 роки з закінченою вищою освітою з 31% до 40% у 2020 р.

Сучасний стан розвитку нової економіки у країнах-членах ЄС визначається інтегральним оцінювальним показником — Індексом розвитку нової економіки (ІРНЕ). Аналізуючи тенденції розвитку нової економіки в країнах-членах ЄС та деяких інших країнах, що належать до Європейської цивілізації на основі ІРНЕ, можна простежити тенденцію до неоднорідності країн за період 2000-2016 рр. (рис. 2).

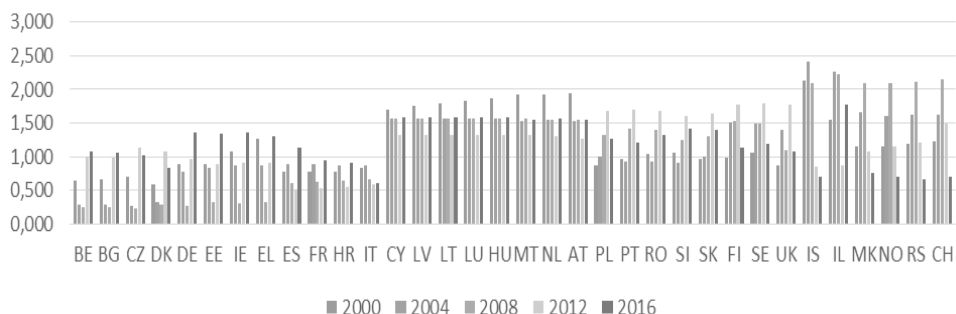


Джерело: розраховано автором.

Рис. 2. Динаміка величини Індексу розвитку нової економіки в країнах – членах ЄС інтегральний.

Так, наприклад, для Бельгії простежується стабільне зростання індексу з 18,539 у 2000 р. до 21,085 у 2016 р., Болгарії – з 18,937 до 22,057, Чехії – з 19,530 до 22,092, Данії – з 19,827 до 22,674. Для деяких інших країн спостерігалась зворотна тенденція, наприклад, для Німеччини, Естонії, Ірландії, Греції, Іспанії, Франції, Хорватії, Італії, Кіпру, Латвії, Литви, Люксембургу, Угорщини, Мальти, Нідерландів, Австрії. Польща показала незначне позитивне зростання. Незначні втрати позицій мали Португалія, Румунія, позитивну динаміку демонстрували Словенія, Словаччина, Фінляндія, Швеція, Об'єднане Королівство (Великобританія); незначний спад відбувся в Ісландії, тенденцію до зростання показали Ізраїль, Македонія, Норвегія, Сербія, втратила свої позиції Швейцарія. Таким чином, темпи зростання зберігаються в основному в «нових» країнах, що, на нашу думку, зумовлене сучасною економічною і соціальною політикою країн, спрямованою на пошуки шляхів більш ефективного вирішення низки найважливіших проблем.

Майбутній рівень економічного зростання Європейського континенту залежатиме від того, наскільки ефективно підприємства використовують цифрові технології. Європейська комісія відзначає, що ті компанії, які не зможуть підключитися до цифрових каналів, будуть виключені зі світового ринку. Варто зазначити, що, незважаючи на позитивні зрушення в напрямку інформатизації, величезний потенціал цифрової економіки все ще не використовується європейцями. Так, відповідно до досліджень Європейської комісії, 41% підприємств нині взагалі не використовують цифрові технології і тільки 2% сповна реалізують їх переваги (рис. 3). Тому Європа намагається прискорити «цифрові» трансформації свого бізнес-ландшафту, стимулюючи застосування новітніх цифрових технологій для вдосконалення процесів, створення нових бізнес-моделей, підвищуючи темпи зростання і створюючи робочі місця. Останнє завдання особливо актуальне, враховуючи високі показники безробіття серед молоді: 20% в ЄС, в цілому, і більше 55% в Іспанії та Греції, зокрема.



Джерело: розраховано автором.

Рис. 3. Динаміка розвитку цифрової економіки протягом 2000-2016 рр.

Про необхідність використання потенціалу цифрових технологій з метою підвищення рівня конкурентоспроможності, підприємництва та інноваційної діяльності було окремо відзначено в Плані дій «Підприємництво 2020» (Entrepreneurship 2020 Action Plan).

Окрім Плану, є й інші ініціативи:

– флагманські ініціативи ЄС 2020 року – Індустріальна політика в еру глобалізації (Industrial Policy for the Globalisation Era), Цифровий порядок денний для Європи (Digital Agenda for Europe), Інноваційний союз (The Innovation Union);

– Акт про малий бізнес Європи (The Small Business Act for Europe);

– Комюніке комісії «Адаптація політики з електронного бізнесу в мінливому середовищі: уроки ініціативи Go Digital і завдання на майбутнє» («Adapting e-business policies in a changing environment: the lessons of the Go Digital initiative and the challenges ahead»).

Отже, нова економіка фактично є універсальним інструментом в політиці будь-яких країн, здатних вирішити проблему технологічного відставання країн з економікою, що розвивається, так і дати імпульс країнам з постіндустріальним рівнем розвитку до збільшення конкурентоспроможності, підвищення національної безпеки, нарощування інноваційної індустрії, створення передового індустріального базису для інновацій.

Європейською комісією був прийнятий план дій «Європейський шлях в інформаційне суспільство» (Europe's Way to the Information Society. An Action plan). Європейську програму дій щодо формування нової економіки часто називають «ініціативою Бангемана», де сформовано рекомендації термінових заходів для забезпечення формування країнами ЄС нової економіки:

- 1) заохочення приватних інвестицій;
- 2) концепція універсального доступу;
- 3) допомога в технологічних інноваціях;
- 4) забезпечення інтерактивного доступу;
- 5) захист особистого життя, безпеки і надійності мереж;
- 6) поліпшене керування спектром радіочастот;
- 7) захист прав інтелектуальної власності;
- 8) координація державних зусиль;
- 9) забезпечення доступу до державної інформації.

Країни Європейської цивілізації мають значні досягнення у формуванні нової економіки, проте серед нових завдань для них можна виокремити наступні:

1. Розвиток нової економіки висуває нові соціальні виклики, які пов'язані з доступністю інформації, тому зберігаються відмінності серед населення за ступенем включеності в інформаційне середовище, існує розрив між інформаційно бідними і інформаційно багатими верствами суспільства. Ця різниця проявляється на різних рівнях: багатий інформаційний Захід – бідний Схід, багата Північ – бідний Південь. Те саме й усередині країн: багатші в інформаційному відношенні – люди освічені, середнього достатку і вище, менш багаті – ті, хто не має доступу до комп'ютера і до Інтернету.

2. Покращити умови для бізнесу за допомогою ефективної і узгодженої лібералізації телекомунікацій, створити необхідні умови для впровадження електронної торгівлі.

3. Забезпечити перехід до навчання протягом усього життя. В цьому напрямку працює ініціатива «Навчання в інформаційному суспільстві».

4. Підтримувати створення нових робочих місць, охорону прав і свобод громадян, перш за все, недоторканність особистого життя.

5. Встановити правила створення нової економіки. Вони повинні зачіпати права на інтелектуальну власність, захист даних і таємницю особистого життя, проблеми оподаткування, інформаційну безпеку, використання частот, стандартів.

6. Прискорити входження шкіл в нову економіку за допомогою нових засобів спілкування, заохотити широке поширення мультимедіа в педагогічній практиці, формувати критичну масу користувачів, послуг з виробництва мультимедійних продуктів і послуг, посилити європейську освіту засобами, властивими інформаційному суспільству, розширюючи культурне і лінгвістичне розмаїття.

Висновки з дослідження і перспективи подальших розвідок у цьому напрямку. При переході від індустріального суспільства до постіндустріального кардинально змінюються способи виробництва, світогляду людей, міждержавних відносин. Рівень розвитку інформаційного простору суспільства кардинально впливає на економіку, обороноздатність і політику. Від нього залежить поведінка людей, формування суспільно-політичних рішень і соціальна стабільність. Метою розвитку нової економіки та інформаційних технологій у всьому світі і, зокрема, в країнах Європейської цивілізації, є найбільш повне задоволення інформаційних потреб суспільства у всіх сферах діяльності, поліпшення умов життя населення, підвищення ефективності розвитку, сприяння стабілізації соціально-політичних відносин в державі на основі впровадження засобів обчислювальної техніки і телекомунікацій.

Список використаних джерел

1. **Окінавська** хартія глобального інформаційного суспільства № 998 – 163 від 22.07.2000 / Okinawa Charter on Global Information Society // Дипломатический вестник. – 2000. – № 8
2. **Махлуп Ф.** Производство и распространение знаний в США/ Пер. с англ. М., 1966.
3. **Белл Д.** Грядущее постиндустриальное будущее. М., Academia, 2000.
4. **Novak P.** (2000). 'The Growing Digital Divide: Implications for an Open Research Agenda.' In Understanding the Digital Economy: Data, Tools and Research. Ed. B. Kahin and E. Brynjolfsson. Cambridge, MA: The MIT Press.
5. **Katz R.L.** The information Society: An international perspective N.Y., 1988.
6. **Porat M., Rubin M.** The information Economy: Development and Measurement. Wash., 1978.
7. **Масуда Й.** Компьютопия. – М.: Наука, 1988.
8. **Кастельс М.** Информационная эпоха: экономика, общество и культура [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.gumer.info/bibliotek_Buks/Polit/kastel/index.php.

9. **Kevin Kelly** *New Rules for the New Economy: 10 Radical Strategies for a Connected World*, New York: Viking, 1998.
10. **Танскотт Д.** *Викиномика. Как массовое сотрудничество изменяет все* – [Электронный ресурс] / Д. Танскотт, Э. Д. Уильямс. – М.: Best Business Books, 2009. – 392 с. – Режим доступа: [http://www.likebook.ru/books/download/98707/]
11. **Pilzer P.Z.** *Unlimited Wealth. The Theory and Practice of Economic Alchemy* / P.Z. Pilzer. — New York: Crown Publishers, 1990. — 226 p.
12. **Arthur W. B.** (2018). *The economy as an evolving complex system II*. CRC Press.
13. **Білоцерківець В. В.** *Нова економіка: зміст, генеза та авангардний характер: автореф. дис. доктора екон. наук* / В. В. Білоцерківець. – Дніпропетровськ, 2014. – 39 с.
14. **Економіка знань – модернізаційний проект України** / За ред. Акад. НАН України В.М. Гейця, акад. НАН України В.П. Семиноженка, чл.-кор. НАН України Б.Є. Кваснюка. – К.: Фенікс, 2007. – 544 с.
15. **Royal Government of Bhutan** (2012). *The Report of the High-Level Meeting on Wellbeing and Happiness: Defining a New Economic Paradigm*. New York: The Permanent Mission of the Kingdom of Bhutan to the United Nations. Thimphu: Office of the Prime Minister.
16. **A New Economy? The Changing Role of Innovation and Information Technology in Growth**. Paris: OECD, 2000. – 7у8.
17. **Деминг У. Эдвард.** *Новая экономика*. – М.: Эксмо, 2006. – 208 с.
18. **Шумпетер Й. А.** *Теория экономического развития*. – М.: Прогресс, 1982.
19. **Україна у вимірі економіки знань** / [за ред. акад. НАН України В.М. Гейця]. – К.: Основа, 2006. – 592 с.
20. **Гохберг Л. М.** *Новая инновационная система для «новой экономики»* – М.: ГУ ВШЭ, 2002. – 32 с.
21. **Юрій С., Савельєв Є.** *ORDNUNG, чи новий світовий економічний порядок* //Дзеркало тижня. – 2010. – Т. 30. – С. 15.

Максим Андреевич Живко,
соискатель кафедры международной экономики,
Тернопольский национальный экономический университет,
ул. Львовская, 11, г. Тернополь, 46009, Украина
m.zhyvko@gmail.com

Приоритеты новой экономики как базис постиндустриального развития европейской цивилизации

Аннотация. Конец XX – начало XXI в. характеризуется развитием компьютерных и информационно-коммуникационных технологий (ИКТ) и постепенным проникновением данных технологий в различные сферы человеческой жизни, что повлияло на социально-экономическое развитие ведущих стран мира и европейской цивилизации в частности и привело к формированию постиндустриальной, а затем и новой экономики – экономики знаний, инноваций, глобальных информационных систем, интеллектуального труда, науки, новейших технологий и венчурного бизнеса.

Нынче основу новой экономики составляет накопленный ИКТ потенциал, который является главным детерминантом социально-экономического развития современного общества. Изменение роли информационно-коммуникационных технологий, расширение их структуры и функций, преобразование из расходного фактора в основной производительный и социальный

фактор развития и функционирования современного общества привело к необходимости формирования новой экономики, в рамках которой страны мирового сообщества благодаря ИКТ занимают ведущие позиции в глобальной конкурентоспособной борьбе.

Ключевые слова: новая экономика, постиндустриальное общество, европейская цивилизация, информационно-коммуникационные технологии, экономика знаний.

Maksym Andreevich Zhyvko,

*Post graduate student of the Department of International Economics,
Ternopil National Economic University
str. Lvivska, 11, Ternopil, 46009, Ukraine
m.zhyvko@gmail.com*

Priorities of the new economics as a basis of the postindustrial development of european civilization

Abstract. End of the 20th – the beginning of the 21st century. characterized by the development of computer and information and communication technologies (ICTs) and the gradual penetration of these technologies into various spheres of human life, which influenced the socio-economic development of the leading countries of the world and European civilization in particular and led to the formation of a postindustrial, and then a new economy, the economy knowledge, innovation, global information systems, intellectual work, science, the latest technology and venture business.

Today, the basis of the new economy is the accumulated ICT potential, which is the main determinant of the socio-economic development of modern society. Changing the role of information and communication technologies, expanding their structure and functions, transforming them from the expenditure factor into the main productive and social factor of the development and functioning of modern society led to the need for a new economy in which the countries of the world community through ICT occupy leading positions in the global competitive struggle.

Key words: new economy, post-industrial society, European civilization, information and communication technologies, knowledge economy.